

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "S(...)" w W.

przeciwko B.(...) Spółce z o.o. w W.

o ustalenie i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 stycznia 2005 r.,

na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 25 czerwca 2004 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 25 czerwca 2004 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanej B.(...) sp. z o.o. na rzecz Spółdzielni mieszkaniowej „S(...)” kwotę 684 009 zł, z ustawowymi odsetkami od dnia 17 grudnia 2002 r. do dnia zapłaty i w pozostałej części powództwo i apelację powódki oddalił.

W kasacji strona pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393³ § 1 k.p.c., w obecnym brzmieniu, kasacja obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, oraz wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu uchylenia lub zmiany – powinna, zawierać jako jeden z elementów konstrukcyjnych, także przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Ustawodawca nowelizując art. 393³ k.p.c., nie tylko postawił kasacji nowe,

dodatkowe wymagania, ale także zmienił językową i logiczną strukturę przepisu, dzieląc go na dwa paragrafy, wyraźnie rozgraniczył wymagania konstrukcyjne kasacji określone w paragrafie pierwszym, których spełnienie sprawia, że podejmowana przez stronę czynność procesowa nosi cechy tego środka odwoławczego, od wymagań stawianych kasacji jako pismu procesowemu, o których mowa w paragrafie drugim.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że braki kasacji w zakresie elementów konstrukcyjnych powodują, że kasacja jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nieusuwalnym w trybie właściwym dla uzupełnienia braków formalnych i w związku z tym podlega odrzuceniu *a limine* (por. np. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1938 r., C III 319/37, Zb. Urz. 1938, poz. 303 albo postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2000 r. II CKN 711/00 OSNC 2000, nr 7- 8, poz. 151).

Odwołanie się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, bez przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji nie stanowi spełnienia obowiązku określonego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52). Ze względu bowiem na charakter postępowania kasacyjnego i wysoki stopień jego sformalizowania nie jest dopuszczalna wykładnia kasacji w kierunku ustalenia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156). Podobnie zatem, jak przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, koniecznym jest wyraźne wskazanie w tej skardze okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Nie są to jednak obowiązki tożsame i inna jest ich funkcja.

Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji, aczkolwiek nie wiąże Sądu Najwyższego, ma na celu wykazanie, że skarga ta nie powinna spotkać się z odmową przyjęcia jej do rozpoznania (art. 393 k.p.c.). Ponieważ wstępne badanie kasacji odbywa się przed właściwym jej rozpoznanem, a więc przed podjęciem oceny, czy przytoczone w kasacji podstawy są usprawiedliwione, należy dojść do wniosku, że Sąd Najwyższy powinien dysponować także tymi argumentami strony skarżącej, które – jej zdaniem – doprowadzą do pozytywnego wyniku przedsądu.

Z tego względu spełnienie obowiązku określonego w art. 393³ §1 pkt 3 k.p.c. wymaga przedstawienia wyodrębnionego wyводу, który odnosi się do co najmniej jednej z wyraźnie powołanych w kasacji przesłanek określonych w art. 393 § 1 i 2 k.p.c. Tymczasem skarżący wskazał jedynie iż „okolicznością uzasadniającą rozpoznanie

kasacji jest konieczność określenia wynikających z art. 378 § 1 granic, w jakich sąd drugiej instancji rozpoznać może apelację w szczególności kontekście wymogów stawianych apelacji w art. 368 § 1 k.p.c. pkt 5 k.p.c. a także art. 386 § 4”.

W judykaturze wyjaśniono, że nie jest spełnieniem omawianego wymagania samo posłużenie się przez skarżącego sformułowaniem ustawy (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2002 r. , II CK 85/02, nie publ.). W sprawie natomiast tylko ograniczono się w zasadzie do powołania artykułów kodeksu postępowania cywilnego i nawet nie przywołano ich treści. W istocie brak jest zatem wyartykułowania istotnego zagadnienia prawnego.

Poza tym gdyby kasacja zawierała okoliczności uzasadniające jej rozpoznanie należałoby rozważyć, czy ze względu na rodzaj sprawy jest ona dopuszczalna, tj. czy nie jest wyłączona przez regulację zawartą w art. 392¹ § 2 pkt 1 k.p.c.

Wobec więc nie spełnienia wymagania określonego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. kasacja musiała ulec odrzuceniu (art. 393⁷ § 2 k.p.c.).